

РЕШЕНИЕ

№ 27764

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9471** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Директора на дирекция „Инспекция по труда” – [населено място] срещу Решение № 3762 от 19.08.2024г. постановено по н.а.х.д. № 16185/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 01-2300413 от 16.10.2023г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” – [населено място], с което на „Инфраструктурно строителство“ АД - [населено място], на основание чл.415в, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), е наложена „имуществена санкция” в размер на 300 лева, за нарушение на чл.2, ал.1, вр.16, ал.1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука” (НЗЗРСРТЗ).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а от събраните писмени доказателства се установява по несъмнен начин извършването на деянието и неговия автор. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното

решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „И. строителство“ – АД - [населено място], чрез процесуалния си представител с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК писмени и гласни доказателства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 27.07.2023г. е извършена проверка по документи на „И. строителство“ – АД - [населено място], относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство. Изискани са документи, които да установят създадената организация за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и трудовите правоотношения. От представените документи е установено, че дружеството осъществява основна икономическа дейност „Специализирани строителни дейности" с определен коефициент за 2023 г. на трудовия травматизъм от 1.15, който бил значително по-висок от определения среден коефициент на трудов травматизъм за страната - 0.64 съгласно Заповед № РД-06-44/22.11.2022 г. на Министъра на труда и социалната политика. При прегледа на представените лични трудови досиета на работниците и служителите в трудови правоотношения с „И. строителство“ – АД и конкретно по отношение на Й. Г. Д. е констатирано, че последният изпълнява длъжността „технически ръководител, строителство“, на непълно работно време, с място на работа [населено място], с дата на постъпване на работа 28.06.2023 г. /по силата на сключен с търговското предприятие трудов договор № 545/28.06.2023г./. На същата дата е връчена и длъжностна характеристика на служителя и той е постъпил на работа. От представена отчетна форма за явяването/неявяването на работа за м.06.2023 г. е констатирано, че Д. е полагал труд след назначаването си. Конкретно е установено, че работникът е полагал труд на обект в [населено място], общ. Р., обл. Б.. По време на проверката от страна на „И. строителство“ – АД е представена застрахователна полица № 580009401523/01.06.2023 г. за риск „трудова злополука“, която покрива периода от 05.06.2023 г. до 04.06.2024 г. Към полицата е приложен Списък на работниците и служителите, които са в трудови правоотношения с дружеството, и които са застраховани към момента на сключване на застраховката. Работникът Д. обаче не бил посочен в този списък, тъй като още не бил нает на работа.

При така установеното, контролните органи приели, че служителят Й. Д. не е

застрахован за риск „трудова злополука“ за 2023г., тъй като не е включен в списъка. В тази връзка на 08.08.2023г. срещу „И. строителство“ – АД е съставен акт за установяване на административно нарушение № 01-2300413 за нарушение на чл. 2, ал. 1, вр. чл. 16, ал. 1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“. Актът е съставен от св. Ц., на длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Б., в присъствието на надлежно упълномощен представител на дружеството, на когото е връчен препис.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение и преценка, че депозираните възражения от „И. строителство“ – АД - [населено място] не са основателни, на 16.10.2023г. директорът на дирекция "Инспекция по труда" - Б., е издал обжалваното НП № 01-2300413/16.10.2023г., с което на основание чл. 415в, ал. 1 КТ на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 2, ал. 1, вр. 16, ал. 1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“ (НЗЗРСРТЗ).

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Въз основа на писмените доказателства обаче решаващият съд е обосновал правен извод, че издаденото НП е материално незаконосъобразно, защото работодателят не е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, поради което го е отменил.

Въззивното решение е правилно.

Въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за несъставомерност на деянието, за което е санкционирано дружеството-работодател.

Настоящият съдебен състав споделя извода на СРС, че застрахователният договор покрива риска „трудова злополука“ както по отношение на работниците и служителите, които са били назначени на трудов договор в предприятието на „И. строителство“, АД така и тези, които са постъпили на работа по силата на трудов договор и след датата на сключване на застрахователния договор, в това число и по отношение на Й. Д., който е започнал работа на 28.06.2023г.

Видно от Общи условия за задължителна застраховка на работниците и служителите за риска „трудова злополука“ на „Уника Живот“ АД /наричани по-долу Общите условия/:

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Общите условия (ОУ): „Застрахователният договор се сключва въз основа на писмено предложение, съставено по образец на застрахователя, което се подава от застраховачия. Към предложението се прилага списък с трите имена, ЕГН и брутната работна заплата на застрахованите лица. При определени условия застрахователната полица може да се сключи и по средносписъчен състав. Избраното се посочва в застрахователната полица“.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от Общите условия: „След като застрахователният договор влезе в сила в обхвата на застрахователното му покритие може да се включи ново

застраховано лице, само ако новото лице придобие статут на нов служител/работник или ако лицето промени условията на работа със застрахователя, вследствие на което премине в група, подлежаща на задължително застраховане съгласно Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“.

Съгласно чл. 8, ал. 3 от ОУ: „Лицата по предходната алинея се включват автоматично в групата на застрахованите лица, като застрахователят им предоставя застрахователно покритие от 00:00 часа на деня на назначаването им на работа съответно промяната на трудовия им договор. Отговорността на застрахователя за тези служители се определя въз основа на брутното им трудово възнаграждение, посочено в трудовия им договор“.

Съгласно чл. 8, ал. 4 от ОУ: „Застрахователят е длъжен да предоставя на застрахователя уведомление под формата на справка за включените в застраховката нови лица и за отпадналите от застраховката лица в сроковете определени в застрахователната полица, която следва да съдържа следните задължителни реквизити: три имена на напуснал/новопостъпил служител; ЕГН на включен/отпаднал от застраховката служител; брутна работна заплата на служителя; дата на напускане, постъпване на работа или промяна на трудовия договор за съответния служител“.

Съгласно чл. 8, ал. 5 от ОУ: „При липса на промени в състава на групата на застрахованите по договора лица, застрахователят не е длъжен да предоставя справка.“

Съгласно чл. 8, ал. 6 от ОУ: „Застрахователят не носи отговорност и не дължи изплащане на обезщетение в случай на застрахователно събитие за лица, за които застрахователят не е изпратил уведомление-справка в сроковете определени в застрахователната полица“.

Видно от самата застрахователна полица и съгласно уговореното в нея между страните: „В допълнение на чл. 8 (4) от Общите условия за задължителна застраховка на работниците и служителите за риска "Трудова злополука" - застрахователят е длъжен да предостави актуална справка за броя застраховани лица и общата им застрахователна сума 15 дни преди изтичането на полицата“. Следователно не е необходимо застрахователят да изпраща справки при назначаването или освобождаването на всяко застраховано лице в дружеството, докато не настъпи срокът указан в Специалните условия на полицата, а именно 15 дни преди изтичане на застрахователната полица – в случая през месец юни 2024г., както правилно е посочено и в мотивите на въззивното решение.

Предвид горното, правилен е изводът на СРС, че към датата на постъпване на работа на служителя Д. в предприятието, застрахователният договор е покривал риска от трудова злополука и по отношение на него, както и през цялото време на срока на действие на този договор, поради което и „И. строителство“ – АД - [населено място] не е извършило вмененото нарушение.

В рамките на длъжимата по чл.218, ал.2 АПК служебна проверка настоящият състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон. Не се установяват касационните основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила като правилно.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 500 лева, съгласно представения договор за правна помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен

състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3762 от 19.08.2024г. по н.а.х.д № 16185/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.

ОСЪЖДА „Инспекция по труда” – [населено място] да заплати на „И. строителство“ – АД- [населено място], ЕИК[ЕИК] съдебни разноси по делото в размер на 500 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: